

Біблійні принципи християнської військової служби (17.08.2024)

Введення

Наступні п'ять індуктивних біблійних вивчень написані для того, щоб допомогти військовим і поліцейським вірно служити учнями Ісуса на державній службі. Кожне з цих біблійних вивчень може проводитися за одне заняття або розділене на кілька занять. Ці дослідження не мають на меті нав'язати норми збройних сил якоїсь конкретної країни збройним силам іншої країни. Натомість вони призначені для:

- А. Допоможіть нам служити нашому Господу, розуміючи ключові біблійні тексти про військову службу, обговорюючи вимоги нашого Господа до військової служби з співхристиянами.
- Б. Відрізнати наші морально-етичні вчинки від того, що Бог вимагає від нас у нашій військовій службі.

Наше життя служить подвійній меті. Як християни, ми живемо як управителі Божого творіння та викуплення в тому, як ми поведимося в цьому світі. Як військовослужбовці, ми також живемо як розпорядники військової сили наших країн у спосіб, яким ми поведимося під час виконання наших обов'язків. Таким чином, наш характер, наша компетентність і наші переконання поєднуються в тому, як ми інтерпретуємо нашу віру і формуємо цінності, які ми використовуємо, щоб ідентифікувати себе як християн, які служать в армії.

Така ж подвійна мета була вірна і для біблійних лідерів, які також служили солдатами, і кілька місць у Старому та Новому Завітах розповідають історію про те, як їхня віра та стосунки з Богом формували їхні цінності та переконання у способах служіння. Таким чином, їхній духовний характер мав таке ж значення, як і їхня військова компетентність – і вони можуть служити для нас прикладом.

Зразок – це зразок для наслідування. У військовій та правоохоронній культурі характер, заснований на чеснотах, є рушійною силою продуктивності. Філософ Аристотель визначав чесноти як практичні мотиви та поведінку, які дозволяють людям жити добре. Ми проявляємо добродісну поведінку, бажаючи того, що є почесним, і відкидаючи те, що є ганебним у життєвих ситуаціях, з якими ми стикаємося.

Аристотель припустив, що є чотири головні чесноти, які керують нашими діями - 1) розсудливість (самодисципліна), 2) справедливість, 3) сила духу (мужність) і 4) помірність (помірність у наших діях) і їх не можна примусити страхом або покаранням. Такі чесноти визначають наш обов'язок і служать фундаментом військового характеру і служби.

Для християн ці чесноти узагальнюються вченням Ісуса про дві найбільші заповіді: «Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і душею, і силою та розумом своїм, і любити ближнього себе, як самого себе (Мт. 22:36-40; Мк. 28-34 і Лк 10:25-37)». Ці чесноти також виробляються як плоди, керовані Святим Духом – любов, радість, мир, терпіння, доброта, милосердя, вірність, лагідність і самовладання (Галатам 5:22-23). Послух цим вченням є необхідним для всіх християн.

Є багато прикладів військових чеснот, які демонстрували лідери Старого Завіту, але головним прикладом для християн є Ісус (Євреям 12:1-3), Який заповідав стандарт нашої поведінки: «Нову заповідь Я вам даю: любіть один одного. Як Я вас полюбив, так і ви повинні любити один одного. По тому пізнають усі, що ви учні Мої, якщо любите одного». (Івана 13:34-35). Вчення Ісуса запрошує нас визначити нашу практику традиційних чеснот як плоди Святого Духа в послуху Божій заповіді любити один одного.

У Новому Завіті Іван Хреститель, Ісус, Петро і Павло зустрічалися з римськими воїнами під час виконання своїх обов'язків, і Бог використовував цих воїнів як зразки, щоб сформуванню те, як Євангеліє було доставлено всьому людству від ранніх християн до нас сьогодні.

Таким чином, формування наших моральних принципів та етичних практик як солдатів та правоохоронців має починатися з євангельських розповідей про життя нашого Господа та служіння апостолів, а не зі старозавітних прикладів. Наступні п'ять індуктивних біблійних вивчень допоможуть вам дослідити Боже запрошення до вірного служіння нашим народам і ближнім.

Кожне наступне вивчення Біблії використовує індуктивну методологію, яка впливає з 1) спостереження за тим, що написано в тексті, до 2) тлумачення та співвіднесення значень з тексту, і, нарешті, 3) застосування значень, отриманих з тексту, до особистого та групового контекстів. Кожне вивчення починається з молитви, а потім зосереджується на основному тексті з Луки та Дії, і включає групи запитань, призначених для того, щоб допомогти вашій групі зосередитися на тому, що говорить Господь.

Крім того, кожне біблійне вивчення містить додаткові вірші, які допоможуть провіднику підготуватися до сесії та провести подальші роздуми. Ці додаткові тексти та запитання можна використати для глибшого вивчення основного тексту, щоб зрозуміти Боже керівництво для нашого служіння. Зрештою, кожне вивчення закінчується молитвою з використанням відповідного псалма для керівництва.

Нехай ці дослідження благословлять вас і зміцнять у вірному служінні нашому Господу.

Вивчіть 1 цінності, пов'язані з цілеспрямованістю, дисципліною та силою
Чого Бог вимагає від нас?
Іван Хреститель і римські воїни — (Лк. 3:14)

Вступна молитва

Введення

Як християни, ми належимо Ісусу Христу, і через Нього ми були приведені в Царство Боже (Ефесянам 2:3-5). Таким чином, кожен аспект нашого життя знаходиться під його владою, і ми стаємо живими управителями в Його царстві.

Це управління включає в себе нашу службу як військовослужбовців нашої країни. Наші нації очікують від нас виконання своїх обов'язків, а наше служіння вимагає нашої чесності, цілісності, ретельного розгляду застосування смертоносної сили і того, як ми поведимося в умовах стресу.

Євангеліє від Луки 3:14 пов'язує моральні цінності нашої віри з нашими етичними практиками, оскільки порушує питання про наше управління владою та насильство. Ранні християнські лідери дозволяли віруючим служити в армії через цей уривок, і вони наполягали на тому, що державна служба ґрунтується на справедливому застосуванні смертоносної сили для захисту сусідів.

У Євангелії від Луки 3 римські воїни спостерігають за натовпом, подібно до місії безпеки, в яких сьогодні беруть участь сучасні солдати та поліція. Перебуваючи там, вони запитують Івана Хрестителя: «Чого Бог вимагає від нас?»

Іван Хреститель використовує три конкретні слова, щоб відповісти на запитання римських воїнів. Грецькі слова, вжиті у Святому Письмі, передають такі значення. 1) Перше слово буквально означає «насильство або страх грабувати» на противагу крадіжці крадькома. 2. Друге слово буквально означає неправдиво звинувачувати, і це слово пов'язане із заповіддю не свідчити неправдиво (Вихід 20:16). 3. Третє слово означає «мати невичерпну силу», і це може бути пов'язано з Божою заповіддю для Ісуса Навина бути сильним і мужнім перед обличчям страху, небезпеки та невпевненості (Ісуса Навина 1:19).

Несправедливий, наляканий, напружений і незадоволений солдат або поліцейський становить небезпеку для себе, своїх товаришів і сусідів. Таким чином, відповідь Івана Хрестителя римським воїнам запрошує нас замислитися над своєю справедливістю, чесністю, непорочністю та рівнем «непохитної сили» в нашому нападі, коли ми перебуваємо в стресовому стані.

Первинне індуктивне дослідження

Прочитайте Луки 3:1—17 і дайте відповіді на такі запитання:

- Що відбувається на річці? Які професії ставлять запитання Джону? Які у них питання? Про що просять військові?

- Чому, на вашу думку, відповіді на такі запитання важливі для вірного служіння Богові? Як Іван відповідає на ці запитання? Як його відповіді стосуються кожної особи або групи? Чому, на вашу думку, Іван відповідає саме так?

Тлумачення та співвіднесення Більш глибокий фокус на віршах Євангелія від Луки 3.

- Чи ви думаєте, чи римські солдати ставлять Іванові запитання іншого роду, ніж інші групи? Що відрізняється або схоже в їхніх питаннях?
- Про які три речі Іван конкретно говорить воїнам?
- Ви думаєте, що Іван говорить лише про етичні та духовні практики, пов'язані з грошима, жадібністю та корупцією? Що ще він може означати?
- Що, на вашу думку, римські воїни очікували від Івана?
- Чому Джон не вимагав, щоб солдати залишили військо?
- Які сучасні військові дії стосуються відповіді Івана?
- Як ми правильно використовуємо владу і владу?
- Як ми зберігаємо себе в часи труднощів і страху?
- Як відповідь Івана стосується окремих людей або ваших підрозділів? Чому?
- Які чесноти і цінності Бог вимагає від тих, хто перебуває на військовій службі?

Застосування: Прочитайте Євангеліє від Луки 13:1-5 про те, як Пилат вбивав людей під час богослужіння, а люди помирали випадковою смертю. Ймовірно, Пилат використовував для цих дій воїнів або людей за наказом, пов'язаним з його владою. Падаюча будівля, ймовірно, була проектом урядової будівлі.

- Чи неправильно вчинили воїни Пилатеса чи будівельники? Чи була смерть жертв їхньою власною провиною (чи заслуговували вони на те, що сталося), чи вони були жертвами несправедливих обставин?
- Чи ці обставини порушили вказівки Івана Хрестителя римським воїнам або державним службовцям? Чому так чи ні?
- Як слова Ісуса та Івана керують нашою поведінкою під час подій, які ми здійснюємо?
- Чотири основні принципи цілеспрямованості в праві збройних конфліктів: 1) розрізнення, 2) військова необхідність, 3) пропорційність і 4) запобігання непотрібним стражданням, Як відповідь Івана Хрестителя римським солдатам стосується цих принципів?
- Як уривки з Луки 3 і Луки 13 пов'язані з сучасними практиками військової відмінності, необхідності, пропорційності та непотрібних страждань інших?
- Чи останні слова Івана до натовпу приносять якусь благодать натовпу і воїнам? Що це за благодать?
- Як плоди Святого Духа допомагають вам зрозуміти та застосувати відповідь Івана до римських воїнів (Гал 5:22-23)?
- За якими нормами, на вашу думку, Бог буде оцінювати наші вчинки як солдатів і поліцейських? Як наведені вище вірші вплинуть на ваші цінності та практики?

Для подальшого вивчення:

- Прочитайте Псалом 62 – будучи воїном, цар Давид боровся з подібними проблемами. Як його молитва допомагає вам відповідати на ці запитання?
Повідомлення:
 - Куплет 3 – ситуації неправильних нападів
 - Вірші 5-8 – Ситуації довіри під обстрілами
 - Вірш 10 – Ситуації здирництва, корупції та зловживання владою
- Прочитайте 1 Самуїла 24 – Давид зберігає життя Савла:
 - З яких причин Давид не вбив Саула? (моральні цінності)
 - Що Давид наказав своїм воїнам? (етичні практики)
 - Як цей уривок співвідноситься з відповіддю Івана римським воїнам?
- Прочитайте Ісуса Навина 2:
 - Давид убив Голіафа (1 Самуїла 17:31-58) і проявив таку ж мужність, як і Ісус Навин (Ісуса Навина 1:9).
 - Як воїни ставилися до Рахав інакше, ніж до решти своїх ворогів в Єрихоні?
- Читати Повторення Закону 20 . Чого Бог вимагає від Мойсея та воїнів племені у війні? Чому, на вашу думку, ці речі потрібні?

Заклучна молитва – помоліться разом Псалом 62.

Вивчайте 2 цінності, пов'язані з владою, послухом і турботою
"Бо я сам під владою".
Ісус і римський сотник (Луки 7:1—10)

У цьому тексті римський полководець (сотник) добровільно звертається за допомогою до Ісуса від імені свого хворого слуги. Сотник був і 1) чужинцем іудаїзму, і 2) іноземним загарбником, який керував воєнним станом. Ми не знаємо подробиць про хворобу слуги - знаємо лише, що:

- А) Цей римський сотник був настільки мотивований своєю турботою про підлеглого, що звернувся за допомогою до іноземного релігійного лідера.
- Б) Ми також знаємо, що сотник користувався повагою серед людей, якими він керував, тому що єврейські старійшини описують цього римлянина як «гідного».
- В) Римський сотник вважав себе підлеглим Ісусу, тому що так говорив.
- Г) Ісус був вражений вірою сотника.

У римській армії звання центуріона присвоюється командирі з 100 воїнів. Це робить його еквівалентом сучасного командира роти. У цей час історії громадянин Риму записався в легіони (армію) і був призначений на століття, що складалося з 100 воїнів. Полководець для кожного століття вибирався з найбільш перевірених воїнів у своєму складі. Це інша система, ніж призначення командира в роту старшим командуванням. Таким чином, цей римський сотник, ймовірно, був обраний тому, що він був найперевіренішим керівником у своїй компанії.

Дехто вважає, що сучасне слово для позначення звання «сержант» походить від французького слова, що означає «слуга, камердинер або придворний чиновник». Французьке слово походить від латинського слова «serviens», що також означає «слуга» або «солдат». Деякі історики зазначають, що хворий слуга насправді міг бути одним із сержантів сотника. Це допомогло б пояснити турботу сотника про свого слугу через його зв'язок з підрозділом.

Важливою особливістю цього біблійного тексту є те, як зцілення Ісуса реагує на ситуацію, яка, здається, відповідає порядку та дисципліні військового ланцюга командування: командир турбується про благополуччя члена свого підрозділу, і він звертається до Ісуса з проханням, яке, здається, дотримується трьох основних правил у ланцюжку командування:

- А) Ти ніколи не змушуєш свого начальника приходити до тебе,
- Б) Влада рухається вгору і вниз по ланцюжку командної ієрархії

В) Начальник може делегувати повноваження, але ніколи не відповідальність.

Всі ці правила діють в текстах Луки. Римські воїни вважають Івана Хрестителя та Ісуса начальниками, а Іван, у свою чергу, не відсилають жодного з цих воїнів з порожніми руками. Що ці тексти говорять для нас?

Але що вражає в цьому первинному тексті, так це те, що Ісус проголошує, що цей римський сотник вражає його. Чому? Етика римлянина як полководця, його поведінка по відношенню до єврейської громади? Його співчуття до підлеглого? Або його смирення перед Богом?

Вступна молитва

Первинне індуктивне дослідження.

Прочитайте Луки 7:1—10 і дайте відповіді на такі запитання:

- Чому, на вашу думку, сотник послав місцевих старійшин до Ісуса, а не пішов сам?
- Чому ці місцеві провідники пішли до Ісуса? Якими були їхні стосунки? Чи була їхня поведінка мотивована примусом, громадськими манерами, репутацією, проханням про послугу чи чимось більшим?
- Як, на вашу думку, Сотник ставився до свого слуги як до члена свого командування?
- Чому, на вашу думку, сотник дбав про свого слугу?
- Чому, на вашу думку, він вирішив попросити Ісуса про зцілення? Чи були у Центуріона інші варіанти?

Інтерпретація та кореляція

- Чому, на вашу думку, сотник вважав, що він не гідний того, щоб Ісус прийшов у його дім?
- Чому, на вашу думку, сотник наполягав на тому, що Ісус мав вимовити слово лише для того, щоб його слуга був зцілений? Чи ви коли-небудь відчували щось подібне? Чому?
- Чому, на вашу думку, Ісус був «вражений» поведінкою сотника?

Застосування:

- У своєму посланні до Римлян Павло пише: «Бо не Царство Боже – це їжа та питво, а праведність, мир та радість у Дусі Святому, бо кожен, хто так служить Христу, угодний Богові та приймає людське схвалення». (Римлян 14:8)
- Як дії сотника демонструють вказівки Павла щодо християнської поведінки? Він думає, що він недостойний, але Ісус хвалить його віру – чи ви думаєте, що Ісус судив його більш гідно, ніж він судив себе? Чому?
- Як ви оцінюєте сотника як лідера? Як ви думаєте, чи виконував він своє начальство так само добре, як очікував, що інші будуть виконувати його накази?

- Що, на вашу думку, цей текст говорить про такі чесноти, як вірність, відповідальність і підзвітність командира? Що вони говорять про авторитет і скромність лідера?
- Хоча сотник не був послідовником Христа, чи демонстрував він якості, які асоціюються з плодами Святого Духа? Чи міг він ним стати?
- Які фрукти він виводив? Як ви думаєте, чи керували вони його діями як командира? Як як плоди Духа можуть бути дороговказом для нашого характеру?
- Чи хотіли б ви служити під керівництвом цього сотника? Чому так чи ні?

Для подальшого вивчення:

- 1. Прочитайте Матвія 8:5—13
 - У чому полягає схожість і відмінність між розповіддю Матвія та Луки про цю подію?
 - Як ці подібності та відмінності допомагають вам розуміти цей текст?
- Прочитайте 2 Самуїла 23 про Давида та його могутніх воїнів:
 - Цей розділ присвячений ініціативі, хоробрості та вчинкам могутніх воїнів Давида. Що вони робили? Вони поводяться як герої чи піклуються про свого командира?
 - Зосередьтеся на віршах 13 – 17. Що вони зробили для Давида? Як відреагував Давид? З якої причини Давид пояснює свої вчинки?
 - Що в цьому вірші говориться про чесноту Давида як побожного провідника?
 - Чим дії Давида схожі на дії сотника в Євангелії від Луки 7? Як він поводить по-іншому? Що ці уривки означають для нашого керівництва?
- Прочитайте Псалом 15:
 - Як, на вашу думку, цей Псалом Давида стосується сотника?
 - Як, на вашу думку, цей Псалом стосується нашої військової служби?

Заключна молитва – помоліться разом словами Псалма 15.

Вивчайте 3 цінності відвертості, вірності, самосвідомості, примирення
"Воістину цей чоловік був праведний".
Ісус і сотник на хресті (Луки 23:44-49)

Сотник на тому хресті командував подробицями, які стратили Ісуса, і він був відповідальний за вбивство Ісуса. Це не було особистим. Це не було політичним. Він виконував накази, а Ісуса вважали ворогом держави. Отже, сотник виконав свій обов'язок, повів своїх воїнів на тортури і вбивство засудженого в'язня. Можливо, дехто з воїнів, які зустрічалися з Іваном Хрестителем, служили в тому ж підрозділі, а можливо, вони також були причетні до смерті Ісуса. А може, вони поділилися історіями про свій досвід.

Моральні травми трапляються з бійцями, коли їхні дії порушують їхні особисті та професійні цінності, а наслідки їхніх дій породжують суперечливі емоції та духовну боротьбу. Солдати переживають цю боротьбу, тому що у них є совість. Як християни, ми можемо переживати ту саму боротьбу через нашу віру, і наша боротьба вимагає певного типу примирення між нашими моральними цінностями та життєвими практиками.

Деякі бійці повідомляють про почуття полегшення і радості після закінчення бою проти визначеного ворога. Мойсей та ізраїльтяни святкували загибель своїх ворогів у Червоному морі (Вихід 15). Давид святкував після вбивства Голіафа, забравши його зброю (1 Самуїла 17). Існує законна причина святкувати смерть уявного зла і наше власне виживання. Але в той же час може бути привід для скорботи через смерть або поранення невинних жертв або товаришів по службі. Також може бути причина покаятися та очиститися від наслідків власних дій після того, як ми перетнемо моральні межі під час виконання нашої військової служби (Числа 31:1-24).

Дехто каже, що сотник на хресті був першим християнином, тому що визнав Ісуса Сином Божим на хресті (Матвія 27:54 та Марка 13:39). Лука записує слова сотника по-іншому. Римлянські воїни: 1) встромили терновий вінок у голову Ісуса, щоб познущатися з нього, 2) вони прибили його до хреста, 3) вони прибили звинувачення проти Ісуса над його головою, 4) вони ображали його і 5) бачили, як він помирає.

Побачивши, як Ісус зносив свою смерть, їхній командир сказав з відвертістю ветерана війни: «Воістину цей чоловік був праведний». У певному розумінні сотник сказав: «Ісус був правий, тоді як римська та юдейська влада помилялися».

Ми не знаємо, чи став цей сотник християнином у цей момент. Як і всі, сотник на хресті дійшов неправильного висновку, бо говорив про Ісуса в минулому часі. Він не знав, що Ісус воскресне. Але все ж він говорив з відвертістю ветерана, який не радів загибелі передбачуваного ворога. Подібно до сотника з хворим слугою (Лк. 7), він, можливо, мав співчуття. Або, подібно до воїнів, які розмовляли з Іваном Хрестителем, він, можливо, розмірковував про справедливість своїх дій (Луки 3). З якоїсь причини Сотник мав реакцію на Ісуса, яка є прикладом для всіх нас, хто служить.

Вступна молитва

Основний текст

Прочитайте Луки 23:44-49 і обговоріть такі запитання:

- Що, на вашу думку, бачив і робив сотник під час страти Ісуса?
- Який висновок він зробив і побачив?
- Які чесноти виявляє цей Сотник?
- Чи бачите ви якісь плоди духу в поведінці цього Сотника? Що це таке?
- Чи є сповідь сотника і прикладом непорочності? Чи це була реакція на нечисте сумління? Можливо, він виявляв віру?
- Як цей сотник дотримується або не виконує настанову Івана Хрестителя воїнам (Лк. 3)? Чим цей Сотник схожий або відрізняється від Сотника в Євангелії від Луки 7?

Інтерпретація та кореляція

- Як ви думаєте, чи відчував Центуріон спокій після виконання своїх наказів?
- Сотник дійшов висновку, що Ісус мав рацію. Як ви думаєте, це означало, що він засуджував свої власні дії або рішення своїх лідерів як неправильні?
- Чи вважаєте ви, що дії Центуріонів були безглуздими, чи вони були актом моральної чистоти?

Застосування

- Яку, на вашу думку, може зіграти для нас відвертість Сотника? Які уроки ви берете з цього сотника?
- Де ми проводимо межу між нашим військовим обов'язком і нашим вірним управлінням?
- Як плоди Духа скеровують вас у ці часи?
- Чи були у вас коли-небудь посади, схожі на посади сотника на хресті? або цар Давид перед Натаном? Що ви зробили?

Для подальшого вивчення:

- 1. Прочитайте Луки 20:20—26. У цьому уривку розповідається історія про лідерів, які намагалися заманити Ісуса в пастку питання про суперечливу покору джерелам влади.
 - Як Ісус відповідає цим провідникам?
 - Як ви думаєте, чи позиція сотника і його заява на хресті ставлять його в конфлікт між кесарем і Богом? Чому так чи ні?
 - Як Сотник виявляє непорочність на перетині між політичною і релігійною владою та Царством Божим?
 - Як, на вашу думку, заява Сотника може бути корисною для Вас при виконанні Ваших обов'язків?

- 1. Прочитайте Римлян 13:1—6. Це основне вчення апостола Павла про уряд і євангельський авторитет. Вона не дасть відповіді на всі питання, і її слід читати з урахуванням вчення Ісуса про те, що належить кесарю і Богу.
 - Що Павло говорить про наші стосунки з урядовими органами? Як, на вашу думку, це стосується вашої служби?
 - Як ви тлумачите ці вірші у зв'язку з коментарями сотників у Євангелії від Луки 23 та вченням Ісуса в Євангелії від Луки 20. Що вам корисно? Що викликає у вас занепокоєння?
- Прочитайте історію про Давида, Урію та Натана у 2 Самуїла 11 та 12.
 - У наших перших двох біблійних вивченнях Давид є добрим прикладом побожних чеснот у солдата.
 - Чим відрізняється Давид як цар (старший вождь)?
 - Що відбувається в цих текстах?
 - Чи ті ж чесноти, які він проявив проти Голіафа і разом з його могутніми людьми, тепер служили для засудження його як царя? Як Давид зазнає невдачі як лідер? Що його відновлює?
 - Чи Давид виявляє таку ж самооцінку, як сотник на хресті?
 - Своїми вчинками Давид зазнає моральної травми. Що робить Давид, коли його засуджують за його вчинки?
 - Чи ви коли-небудь займали посади, схожі на ті, що були в царя Давида до Натана? Що ви зробили?
- Прочитайте числа 19:
 - Що Бог наказав Мойсею та Аарону робити з воїнами, які повертаються з битви?
 - Чому, на вашу думку, Бог вимагає від солдатів робити це?
 - Як ви думаєте, чи можуть подібні практики стати духовним та психологічним очищенням для вас та вашого підрозділу після травматичних подій?
- Прочитайте Псалом 51. Це зізнання Давида у вбивстві невинної людини.
 - Про які питання говорить Давид?
 - Як змінюється Давид? У яких віршах описано ці зміни?
 - Чи може цей псалом бути корисним для сотника на хресті?
 - Як ці вірші можуть бути корисними для вас, коли ви справляєтеся з наслідками травматичних подій?

Заключна молитва – помоліться разом Псалом 51.

Вивчайте 4 цінності віри, сім'ї, громади та церкви
"Ми всі тут у присутності Бога, щоб слухати".
Петро і Корнилій (Дії 10:1—48)

Це дослідження відрізняється від інших біблійних досліджень тим, що в ньому Бог використовує вірні практики римського сотника на ім'я Корнилій, своєї сім'ї та громади, щоб змінити упередження апостола Петра щодо того, хто може і повинен належати до тіла Христового. Подумайте про ці дві протилежні позиції.

- А) Римський сотник Корнилій був чужинцем (язичником), який не знав про Ісуса. Але він молився і, за наказом Божим, був готовий зібрати свою сім'ю, друзів і свою громаду (до якої, ймовірно, належали й деякі члени його підрозділу), щоб запросити апостола Петра до себе додому, щоб вони могли вчитися від Бога.
- Б) Петро був обраний Ісусом провідним апостолом, але він не хотів проголошувати Євангеліє поза єврейською громадою. Однак, за Божим наказом, він пішов до незнайомого народу і став свідком нового напрямку рятівної праці Ісуса. Пізніше Петро свідчитиме перед Церквою в Єрусалимі про цілісність і силу цих нових відносин між Ісусом та язичниками, і це назавжди змінить те, як Добра Новина про Ісуса проголошується і практикується в усьому світі та протягом усієї історії.

На цьому уроці ми вивчаємо, що для нас означають стосунки Корнилія та Петра у нашій вірі, наших стосунках та нашій місії.

Вступна молитва.

Основний текст

Прочитайте Дії 10:1—48:

- Що відбувається у віршах 1-8?
- Про що, на вашу думку, молиться Корнилій? Він римлянин - кому він міг молитися?
- Як Бог відповідає на молитви Корнилія? Яка реакція Корнеліуса?
- Що ангел говорить Корнилію? Що він робить?
- Кому Корнеліус довіряє місію? Що робить цього солдата побожним чи старанним у виконанні своїх обов'язків?
- Що відбувається у віршах 9-19:
- Про що, на вашу думку, молився Петро?
- Божа відповідь поставила Петра перед проблемою. У чому була проблема? Як Петро відповів Богові?
- Як Бог відповів на заперечення Петра? Які три речі Бог наказав зробити Петру?
- Що відбувається у віршах 19-25. Зверніть увагу, що побожні воїни взяли з собою двох «бойових друзів». Як солдати описують свого командира? Як на це реагує Петро?

- Що відбувається у віршах 25-33. Як зреагував Корнилій, коли Петро з'явився в його домі? Як відреагував Петро?
- Зверніть увагу на вірш 27 – чому в домі Корнилія зібрався великий натовп? Хто був у натовпі?
- Що Петро говорить Корнилію? Чому Петро не наважувався йти до дому Корнилія? Чому Петро вважав, що Корнилій був неприйнятний для Бога? Як Корнилій реагує на Петра? Що Корнилій хоче, щоб Петро зробив?
- Що відбувається у віршах 33-48? Як Петро відповідає на прохання Корнилія? Що Петро проголошує натовпу, який зібрався в домі Корнилія? Що сталося після того, як Петро заговорив? Як відреагував натовп?
- Що зробив і сказав Петро, коли став свідком Божих дій і реакції людей?

Інтерпретація та кореляція

- Як наші сім'ї, громади та підрозділи пов'язані з нашою державною службою? Як наша віра пов'язана з ними?
- Як ми практикуємо свої духовні стосунки з Богом, служачи в армії? Як ви пов'язуєте свою військову дисципліну з духовною?
- Які уроки ми беремо з цих віршів? Чи вважаєте ви, що Петро і Корнилій демонструють чесноти воїна в цих текстах? Що це таке? Як вони демонструють плоди Святого Духа?

Застосування

- 1. Прочитайте Дії 15:1—22. Єрусалимська конференція. Тут рання Церква вирішувала, як має бути проголошене Євангеліє і що вимагатиметься від новонавернених до християнства.
- Що Бог робив з Павлом і Варнавою. Як це підтверджується тим, що Бог зробив з Петром і Корнилієм?
- Що Петро сказав Якову старшому?
- Як відреагувала церква в Єрусалимі?
- Що це означало для майбутнього Христової церкви? Як це відбувається сьогодні в нашому служінні? Де ви є свідком того, що відбувається?

Для подальшого вивчення

- 2 Хронік 20:1—30. У цих віршах іноземні загарбники є загрозою для народу Божого.
 - Що відбувається? Хто визволяє народ Божий від загрози? Як реагують люди як спільнота?
 - Які уроки ми беремо з цього уривка з Писань?
- 1. Прочитайте Дії 11:1—18. Свідок Петра про те, що сталося з Корнилієм.
 - У чому, на вашу думку, полягає духовна упередженість ранньої церкви?
 - Як церква реагує на служіння Петра з Корнилієм?
 - Що їм каже Петро? Що вони роблять з поясненням Петра? Чого вони навчилися?

- Прочитайте Псалом 128
 - Як, на вашу думку, цей псалом може бути молитвою Корнилія, Петра, Павла та церкви?
 - Що таке благословення Боже і мир Христовий стосується церкви?
 - Як ці благословення та мир відбуваються у вашій громаді/церкві сьогодні?

Заклучна молитва – моліться разом Псалом 128

**Вивчіть 5 цінностей, пов'язаних з ризиком, метою та успіхом місії
«Усі благополучно дісталися суші».
Павло та Юлій по дорозі до Риму (Дії 27)**

У попередніх дослідженнях ми розглядали римських солдатів, які взаємодіяли з іншими людьми за межами своїх підрозділів на певному духовному рівні. Вони поставили дивному релігійному проповіднику (Іоанну Хрестителю) питання про те, що Бог вимагає від них (Луки 3). У Євангелії від Луки 7 вони просили зцілення члена підрозділу у мандрівного рабина (Ісуса). Вони помітили праведність у засудженому ворогові держави (Луки 23) і запросили незнайомця до свого дому та громади, щоб послухати про Бога (Дії 10). Усі ці тексти містили історії, професійний характер солдатів та їхню реакцію після контакту з Царством Божим. Усвідомлювали вони всю важливість цих зустрічей чи ні – вони були акторами Євангелія Ісуса

У кожній з цих подій солдати діяли як поліція безпеки, і вони брали на себе певний ризик, а також духовну реакцію, коли Бог входив у їхнє життя. Можливо, ці ризики не були небезпечним, фізичним ризиком, як це роблять солдат чи поліцейський під час виконання службових обов'язків, але це був ризик для їхньої особистості та характеру у способі виконання ними своїх обов'язків.

Задайте собі наступні питання:

- А) Як ці солдати прийняли ризик, розмовляючи з Іваном Хрестителем, і змінивши спосіб своєї діяльності?
- Б) Як сотник прийняв ризик, коли він достатньо дбав про громаду і про свого слугу, щоб залежати від Ісуса (який був іноземним цілителем)?
- В) Як сотник на хресті прийняв ризик, коли проголосив Ісуса праведним всупереч звинуваченням, висунутим проти нього?
- Г) Як Корнілій прийняв ризик, ставши християнином, і запросив інших охреститися разом з ним?
- Д) Як Петро ризикнув, служачи римському воїну?
- Е) Як Бог змирився з ризиком, коли Іван, Ісус і Петро спілкувалися з римськими воїнами на духовному рівні?

Аналогічні питання можна було б поставити всім людям, яких ми досліджували в інших текстах, що містяться в цьому дослідженні. Кожен з них прийняв певний ризик, і їхнє прийняття призвело до успіху місії для Євангелія, тому що Бог використовував їхнє державне служіння для виконання Своєї мети у Христі. Отже, що ми маємо на увазі?

У 2 Тимофію 2:3 апостол Павло заохочує молодого християнина на ім'я Тимофій «зносити труднощі як добрий воїн для Христа», заради місії ділитися Ісусом зі світом. У цьому дослідженні ми розглянемо дії сотників та інших римських лідерів, які йшли на різні ризики заради визволення апостола Павла до Риму. Бог використає подорож Павла, щоб принести Євангеліє в римський світ. У додаткових текстах ми розглянемо ризики, на які

погодилися Степан, Онисим і Филимон, а на завершення розглянемо, як Павло використовував римські обладунки, щоб пояснити захист, який Бог надає нам у нашій християнській місії.

Вступна молитва

Основний текст

- 1. Прочитайте Дії 23:12—35. У цих віршах розповідається про змову з метою вбивства Павла.
- Що відбувається в цьому уривку? Що ви думаєте про дії командира? Чи для нього було ризиковано захищати Павла? Чи було для нього кар'єризмом приписувати собі заслугу в розкритті змови з метою вбивства Пола?
- Як несправедливі мотиви можуть спонукати до праведних вчинків?
- Що ви думаєте про використання 200 солдатів (2 роти) для однієї деталі захисту? На який рівень ризику прийняли Фелікс, командир бригади, і два центуріони (командири рот)?
- Ви коли-небудь відчували щось подібне?
- Прочитайте Дії 27. Павло пройшов два випробування перед Фестом і Феліксом, і був відправлений до Риму через звернення до кесаря. Це було правом Павла як римського громадянина.
- Що було наказано сотнику на ім'я Юлій робити з Павлом?
- Подивіться на вірш 3. Що ви думаєте про доброту Юліуса? Як він погодився на ризик, дозволивши Павлу залишитися з друзями? Ви думаєте, що він був слабким солдатом? Чому так чи ні?
- Зосередьтеся на віршах 23—41. Їхня подорож до Риму була важкою, і вони зіткнулися зі штормом, під час якого їхній корабель і їхнє виживання були під загрозою. Як вони відреагували?
- Що Павло порадив зробити Юлію? Чому Павло це робить? Що знає Павло, чого не знає Юлій? Чому Юлій слухає Павла?
- Прочитайте ще раз вірші 42-44.
- Що солдати хотіли зробити з полоненими? Чому вони захотіли це зробити?
- Що зробив Юлій (полководець)? Як ви думаєте, чому він це зробив?
- Як, на вашу думку, Юлій діяв як Сотник на хресті, Корнилій і Сотник у Євангелії від Луки 7?
- Як, на вашу думку, Юлій діяв відповідно до вказівок Івана Христителя воїнам у Євангелії від Луки 3?
- Чи виконав Юлій свою місію?
- Чого досяг Бог завдяки діям Юлія?

Інтерпретація та кореляція

- Як кожен з цих Центуріонів справляється з ризиками та виконанням місій?
- Що ви думаєте про Юліуса як про солдата? Чим він був схожий на інших сотників, описаних у Дії 23, або відрізнявся від них?

- Як Юлій проявив чесноти, описані Аристотелем: 1) розсудливість або самодисципліна, 2) справедливість, 3) стійкість (мужність) і 4) помірність (помірність у діях)?

Застосування

- Як Юлій демонстрував дії, пов'язані з плодами Святого Духа (Галатам 5:22-23)? Як ви будете використовувати приклад Юліуса у своїй військовій службі?
- Які уроки ви застосовуєте у своєму служінні і своїй вірі?

Для подальшого вивчення

- Прочитайте Дії 7 та Дії 8:1 –
 - Що сталося зі Степаном? Чому Павло схвалив?
 - Прочитайте Галатів 1:11-14 – пізніше у своєму житті Павло розмірковує про те, що він зробив. Чого його навчав Ісус? Чого він навчився?
 - Як римські лідери в Дії 23—26 та Юлій діяли з більшим милосердям, ніж Павло?
- Читайте Филимона.
 - Чому Павло посилає Онисима назад до Филимона?
 - На які ризики йдуть Филимон, Онисим і Павло?
 - Чого вони досягають?
 - Чим це схоже або відрізняється від ризиків, на які пішли Петро і Корнілій у книзі Дії 15?
 - Першим зафіксованим єпископом церкви в Ефесі є Онисим. Що, на вашу думку, сталося після того, як послання Павла було прочитано в церкві?
- 1. Прочитайте Ефесян 6:10—18.
 - Як ці вірші стосуються Юлія, Павла, Степана, Филимона та Онисима?
 - Як вони стосуються християн, яким загрожує небезпека?
 - Як вони застосовуються у вашому служінні?
- Прочитайте Псалом 144.
 - Як ви думаєте, чи це може бути молитва Юлія, Павла, Степана, Филимона та Онисима? Як це може бути вашою молитвою?

Заключна молитва – помоліться разом Псалом 144.

Висновок

Як християнин, який служить в армії або поліції, ми сподіваємося, що ви отримали користь від цих досліджень. Філософ Аристотель вважав, що для того, щоб мати добрий характер, потрібна добра воля, відмінна чеснота і практична мудрість, яка поєднує наші думки з нашими діями. Аристотель запропонував чотири основні чесноти: 1) розсудливість (самодисципліна), 2) справедливість, 3) стійкість (мужність) і 4) поміркованість (помірність у діях), щоб пов'язати обов'язок з нашою особистою сутністю. Кожна з цих чеснот повинна бути збалансована між надмірною поведінкою і недостатніми діями. Таким чином, надлишок сміливості може призвести до необдуманого поведінки, а брак сміливості може призвести до боягузтва.

Що стосується християн, то ми не маємо можливості відокремити нашу особисту віру від роботи, яку ми виконуємо. Ці розбіжності, спричинені надмірностями та відсутністю характеру, вважаються гріхом (Римлянам 14:3). Однак ми маємо стосунки з Богом, які ґрунтуються на благодаті нашого Господа Ісуса, а не на наших особистих досягненнях (Ефесянам 2:8-10), але ми також не можемо відокремити зміст нашої віри від обов'язків, які ми виконуємо (Якова 2:17). Таким чином, наші моральні зобов'язання перед Богом мають бути мотивовані нашою вірою та спрямовувати наше етичне служіння нашим урядам (Римлянам 12, Луки 17). Таким чином, будь-яка військова чеснота, яку ми сповідуємо, і будь-який військовий обов'язок, який ми виконуємо, повинні бути на службі:

- А) Нова заповідь нашого Господа: «Любіть один одного. Як Я вас полюбив, так і ви повинні любити один одного. По тому пізнають усі, що ви учні Мої, якщо любите один одного (Івана 13:34-35)».
- Б) Вчення нашого Господа говорить: «Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і душею, і силою та розумом своїм, і любити свого ближнього, як самого себе (Мт. 22, 36-40; Мк. 28-34, і Лк 10, 25-37)».
- В) Провід Святого Духа, Який надає силу нашому сповідунню віри (1 Коринтянам 12:3) і приносить плоди Духа, які керують нашими життєвими практиками: «любов, радість, мир, терпіння, милосердя, милосердя, віра, лагідність, здержливість» (Галатам 5:22-23).

Попередні вивчення Біблії лише починають охоплювати багато питань, з якими стикаються християнські солдати і поліція. Ви читали багато біблійних текстів зі Старого і Нового Завітів, де солдати відчували стосунки з Богом під час виконання своїх обов'язків. Дуже мало хто з цих воїнів мав ідеальні стосунки з Живим Богом, але Бог використовував їх і тому – вони є для нас прикладом. Ми залишимо вам вирішувати, чи став хтось із цих воїнів вірними послідовниками нашого Господа, яких ви повинні наслідувати.

Однак ви повинні пам'ятати, що спокуси і випробування цих древніх воїнів не зовсім відрізняються від боротьби, з якою ми стикаємося сьогодні. Ми молимося, щоб ви ніколи не зіткнулися з випробуваннями, які суперечать вашій вірі вашому служінню. Однак ми знаємо, що будуть часи, коли ви будете спокушені та засмучені, а ваш характер як військовослужбовців здається протилежним вашому характеру та вірі як християн. У такі часи може навіть здаватися, що неможливо діяти з чесністю, яка об'єднує цих двох. Але «з людиною це неможливо, а з Богом усе можливе» (Матвія 19:26)». Нехай контакти цих римських воїнів з Ісусом, Іваном, Петром і Павлом будуть для вас дороговказами, оскільки Бог продовжує наближатися до вас у вашій військовій службі, коли ви служите з благодаттю та честю.

Нехай мир Христовий іде з вами.